

Rb Arnhem, 10 december 2008, Cozzmoss

AUTEURSRECHT

Schadevergoeding € 365

- [De discussie tussen partijen heeft zich toegespitst op de omvang van het bedrag waarop eiseres mogelijkerwijs aanspraak zou kunnen maken, gelegen ergens tussen € 00.00 en E 1.400.-.](#)

Vindplaatsen:

Rb Arnhem, 10 december 2008

(J.H.H. Misdorp)

RECHTBANK ARNHEM

Sector kanton Locatie Wageningen

Zaakgegevens: 54 1752 CV EXPL 08- 1505 JMI7 7/b1

uit spraak van: 10 december 2008

Vonnis

in de zaak van

de beslot en vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

Cozzmoss B.V.

gevestigd te Eindhoven

gemachtigde mr. [E.J.C. van Gelderen](#)

eisende partij

tegen

[V], wonende te [...]

gemachtigde mr. H.C.W. Geffroy, advocaat

gedaagde partij

De procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 27 maart 2008 met producties;
- de conclusie van antwoord met producties;
- de conclusie van repliek met producties tevens wijziging van eis;
- de conclusie van dupliek;

- rolbeschikking;

- akte eiseres;

- akte gedaagde.

De voorgeschiedenis

Zekere [B] is auteur van een artikel dat oorspronkelijk werd gepubliceerd in BN/De Stem op 23 oktober 2007. Daarvoor is een honorarium betaald van € 350,-. [B] is tevens medewerkster bij / verbonden aan eiseres. Eiseres heeft de exploitatierechten op internet verkregen. Daarna is het artikel op eiseresses website geplaatst. Eiseres is door [B] gemachtigd (tevens) haar persoonlijkheidsrechten in de zin van artikel 25 Aw te handhaven. Eiseres exploiteert auteursrechten op commerciële basis. Zij zoekt daartoe internet af naar overtreddingen.

Gedaagde was eigenaar en oprichter van het communicatieadviesbureau De Weerspiegeling, opgericht op 10 juni 2004 en op 14 december 2007 doorgehaald in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel. Gedaagde is houder van de domeinnaam Weerspiegeling.nl. Op of omstreeks 8 november 2007 heeft gedaagde genoemd artikel op zijn eerder genoemde website geplaatst. Op december 2007 heeft hij het artikel weer verwijderd. In de periode dat het artikel op de website van gedaagde heeft gestaan zijn er slechts enkele bezoekers geweest, waarvan er niet één lang genoeg heeft gekeken om het artikel geheel te kunnen lezen.

Bij brief van 4 december 2007 berichtte eiseres aan gedaagde geconstateerd te hebben dat deze tot eerder genoemde plaatsing was overgegaan. Gedaagde werd verweten het auteursrecht van eiseres geschonden te hebben en eiseres schade berokkend te hebben. Eiseres stelde gedaagde voor de zaak af te doen tegen betaling van € 540,-, zijnde 525,- + € 15,- aan administratiekosten. Het bedrag groot € 525,- was de helft van 3 x € 350,-. Eiseres liet weten dat in gevallen als deze de rechter de algemene leveringsvoorwaarden van de NVJ als uitgangspunt neemt, in welke voorwaarden de schade in gevallen als het onderhavige op 300% van het oorspronkelijke honorarium wordt begroot. De toepasselijkheid van die voorwaarden is tussen partijen niet overeengekomen.

Nadat gedaagde had laten weten het voorgestelde schikkingsbedrag te hoog te vinden heeft eiseres dat teruggebracht tot E 365,-. Toen dat gedaagde nog teveel was is eiseres aan spraak gaan maken op € 1050,-. Daarnaast is eiseres aanspraak gaan maken op een bedrag groot € 350,- ter vergoeding van volgens eiseres door [B] geleden schade door aantasting van haar persoonlijkheidsrecht: gedaagde had op zijn website de auteur van het desbetreffende artikel niet vermeld. Gedaagde bleef weigerachtig te betalen.

Het geschil

Eiseres vordert thans een verklaring van recht dat gedaagde inbreuk heeft gemaakt op haar auteursrechten dan wel door te handelen als hij heeft gedaan een onrechtmatige daad jegens eiseres heeft gepleegd, alsmede dat gedaagde verplicht is de schade die zij daardoor lijdt of zal lijden te vergoeden.

Eiseres vordert voorts gedaagde te verbieden iedere inbreuk op de rechten van eiseres, waaronder in ieder geval begrepen de auteursrechten betreffende het hier aan de orde zijnde artikel, zulks op straffe van dwangsommen van € 1000,- respectievelijk E 500,- bij overtreding.

Dan vordert eiseres de veroordeling van gedaagde om E 1400,- aan schadevergoeding te betalen, met rente.

Tenslotte vordert eiseres de veroordeling van gedaagde primair in de zogenaamde volledige proceskosten door eiseres becijferd op € 4585,81, subsidiair tot betaling van E 768,- aan buitengerechtelijke kosten, een en ander eveneens te vermeerderen met rente.

Grondslag voor eiseresses vordering kan worden begrepen uit de hiervoor weergegeven voorgeschiedenis en uit hetgeen daartoe nog kan dienen uit wat hierna zal worden overwogen met betrekking tot hetgeen partijen (overigens nog) over en weer is aangevoerd.

Gedaagde voert verweer en verklaart zich steeds bereid gebleven € 150,- aan honorarium te voldoen. Het verweer wordt door eiseres gemotiveerd bestreden. Een en ander zal dus hieronder nog nader aan de orde komen.

De beoordeling

Het voornemen tot verwijzing van de zaak naar de sector civiel, vervat in genoemde rolbeschikking, wordt niet ten uitvoer gebracht. Eiseres heeft alsnog uitdrukkelijk afstand gedaan van het meerdere boven € 5.000,00 gevorderde. De kantonrechter zal de zaak dus aan zich houden.

De gevorderde verklaring voor recht is niet nodig omdat de door gedaagde gemaakte inbreuk op eiseresses auteursrechten vaststaat en daaruit krachtens de wet voortvloeit dat gedaagde verplicht is de dientengevolge door eiseres eventueel geleden schade te vergoeden. Gedaagde heeft het artikel waar het hier om gaat al een jaar geleden van zijn website gehaald. Niet is gesteld of gebleken dat het artikel sedertdien weer op de desbetreffende website is verschenen. Ook overigens zijn geen feiten en/of omstandigheden aangevoerd dan wel gebleken op grond waarvan redelijkerwijs zou mogen worden verwacht dat gedaagde weer in de fout zal gaan. Daarom zal ook het gevraagde gebod niet worden gegeven.

De discussie tussen partijen heeft zich toegespitst op de omvang van het bedrag waarop eiseres mogelijkerwijs aanspraak zou kunnen maken, gelegen ergens tussen € 00.00 en E 1.400,-. Dat er iets betaald moet worden ziet gedaagde kennelijk ook wel in. Het laat zich niet denken dat de schade nihil is, zeker nu het hier om het auteursrecht gaat. Uit de aard der zaak kan eiseres geen precies bedrag ter zake noemen, maar alleen al het plaatsen op je website van een artikel van een ander brengt redelijkerwijs kosten met zich mee: ook gedaagde mocht niet denken dat hij maar alles van internet mag plukken en naar goeddunken mag gebruiken en aan anderen ter beschikking stellen. De voorwaarden van de NVJ zijn, zoals reeds is overwogen, tussen partijen niet van toepassing. Niet kan volgehouden worden, zoals eiseres doet, dat vaste jurisprudentie zou zijn dat in geschillen als het onderhavige door de rechter overeenkomstig die voorwaarden zou worden

beslist: dat blijkt nergens uit, althans onvoldoende. En gedaagdes suggestie dat er in een schadevergoeding als hier aan de orde een zeker boete-element zit is wellicht juist, maar maakt niet dat daarom een schadevergoedingsactie compleet schipbreuk zou moeten leiden.

Uit niets blijkt waarom, zoals eiseres aanvoert, van gedaagde verwacht had mogen worden dat hij voldoende kennis in huis heeft over de rechten van intellectuele eigendom en/of dat er sprake zou zijn van inbreuk (door gedaagde) te kwader trouw. Voorts is de omstandigheid dat gedaagde niet op eiseresses voorwaarden heeft willen schikken ook geen grondslag voor een relatief hoge vergoeding: dat mocht gedaagde zelf weten. Een rol mag voorts spelen dat redelijkerwijs aangenomen mag worden dat niemand er op basis van gedaagdes plaatsing met het artikel vandoor is gegaan. Te prijzen in gedaagde is voorts dat hij het artikel na de klacht van eiseres direct van zijn website heeft verwijderd. Gedaagdes voorstel te komen tot een redelijke vergoeding is dus nog niet zo gek, of eiseres haar vordering nu mede baseert op de zogenaamde Handhavingsrichtlijn of niet. Verworpen wordt in dit verband nog eiseresses stelling dat gedaagde zo commercieel zou zijn: vaststaat dat deze met zijn bedrijfje niets heeft verdiend. Een en ander moet, zoals hij aanvoert, inderdaad een meer hobbymatig karakter gehad hebben.

Op grond van het vorenoverwogene, in onderling verband en samenhang beschouwd, acht de kantonrechter een vergoeding ter hoogte van het destijds laagste door eiseres aangeboden schikkingsbedrag ad € 365,- billijk. Daarbij moet dan maar inbegrepen worden geacht een eventuele vergoeding voor schending van het persoonsrecht van [B], nu die, naar de kantonrechter begrijpt, zo goed als vereenzelvd kan worden met eiseres. Als gedaagde op bedoeld schikkingsvoorstel was ingegaan, hadden partijen zich een hoop moeite kunnen besparen. Gedaagde stelt wel bij antwoord uiteengezet te hebben waarom € 150,- een billijke vergoeding zou zijn, maar die uiteenzetting moet als buitengewoon summier worden gekenschetst en overtuigt de kantonrechter niet. Ook de kantonrechter is wel van oordeel dat uitgangspunt bij het bepalen van de vergoeding zou moeten zijn het bedrag dat gedaagde zou hebben moeten betalen als hij toestemming voor plaatsing van het artikel op zijn website zou hebben gevraagd. Maar partijen laten zich daaromtrent nu juist niet uit. Het moet redelijk geacht worden in de onderhavige zaak een plaatsing in een blad als BN/De Stem voor wat betreft de hoogte van de vergoeding gelijk te stellen met plaatsing op een toch ietwat obscure website als die van gedaagde. En eiseres komt wel E 15,- aan administratiekosten toe voor de moeite.

Verworpen wordt nog het verweer dat eiseres geen vorderingsrecht zou toekomen omdat zij niet de maker van bedoeld artikel is geweest, nu artikel 27 Aw de bevoegdheid een rechtsvordering als hier aan de orde in te stellen niet bij uitsluiting aan de maker toekent.

Verworpen wordt eveneens het verweer dat het optreden van eiseres onrechtmatig zou zijn omdat zij op grond van haar beweerdelijke "economische machtspos-

sitie" artikel 24 van de Mededingingswet zou overtreden: dat verweer wordt onvoldoende onderbouwd.

Op grond van het vorenoverwogene kan en zal worden beslist als hieronder te vermelden en behoeft hetgeen overigens door partijen over en weer is aangevoerd geen bespreking meer.

Dat laatste geldt ook voor der partijen twist omtrent de proceskosten: al dan niet volledige proceskosten dan wel proceskosten waarop het rapport Voorwerk van toepassing zou zijn nu de kantonrechter de proceskosten zal compenseren als hieronder te vermelden omdat partijen over en weer op enkele punten in het ongelijk gesteld worden.

Dan resteren nog de buitengerechtelijke kosten. Anders dan door gedaagde verdedigd zijn die, zoals blijkt uit de stukken, wel degelijk gemaakt. Zij zullen worden toegewezen tot een bedrag groot E 37,-, passend bij de toe te wijzen hoofdsom en in overeenstemming met de geldende richtlijnen. Over de hoofdsom tenslotte zal, zoals gevorderd, wettelijke rente worden toegewezen vanaf 4 december 2007. Over de buitengerechtelijke kosten komt eiseres geen wettelijke rente toe nu daarvoor geen grondslag is aangevoerd.

De beslissing

De kantonrechter

veroordeelt gedaagde om aan eiseres tegen bewijs van kwijting te betalen de somma van E365,-. Te vermeerderen met de wettelijke rente over dat bedrag vanaf 4 december 2007 tot de dag der voldoening;

veroordeelt gedaagde om aan eiseres terzake van buitengerechtelijke incassokosten te betalen de somma van € 37,-;

verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad:

Wijst af hetgeen meer of anders is gevorderd;

compenseert de proceskosten aldus dal iedere partij de eigen kosten draagt.

Dit vonnis is gewezen door de kantonrechter mr. J.H.H. Misdorp en in het openbaar uitgesproken op 10 december 2008.